

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy, soudce zpravodaje JUDr. Tomáše Langáška a soudkyně Mgr. Jany Brothánkové v právní věci žalobce: **P. S.**, zastoupeného JUDr. Ludvíkem Ševčíkem ml., advokátem, se sídlem Koblížná 19, Brno, proti žalovanému: **Česká obchodní inspekce**, se sídlem Štěpánská 567/15, Praha 2, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. prosince 2011, č. j. ČOI 111312/II/O100/11/Če/Št, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 29. dubna 2015, č. j. 9 A 332/2011 - 57,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se** odkladný účinek **ne** přiznává.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím České obchodní inspekce, inspektorátu Jihomoravského a Zlínského se sídlem v Brně, byl žalobce shledán vinným ze spáchání správního deliktu podle § 24 odst. 7 písm. r) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, v rozhodném znění, jehož se měl dopustit tím, že opakovaně nepřijal reklamace spotřebitelů. Za spáchání popsaného správního deliktu byla žalobci uložena pokuta ve výši 25 000 Kč. Proti rozhodnutí brojil odvoláním, které však žalovaná zamítla v záhlaví označeným rozhodnutím. Žalobce se rozhodnutí žalované bránil správní žalobou podanou k Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud“), který žalobu jako nedůvodnou zamítl v záhlaví uvedeným rozsudkem.

[2] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek městského soudu kasační stížností, kterou spojil s návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Návrh na přiznání odkladného účinku stěžovatel odůvodnil tím, že mu výkonem rozhodnutí správního orgánu vznikne škoda, přičemž přiznáním odkladného účinku nevznikne škoda žádnému jinému subjektu ani nebude dotčen veřejný zájem.

[3] Žalovaná ve svém vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti navrhl, aby jí odkladný účinek přiznán nebyl. Upozornila, že na stěžovateli leží povinnost tvrzení a povinnost důkazní, co se týče újmy vzniklé výkonem rozhodnutím. Dále žalovaná konstatovala, že přiznání odkladného účinku by mohlo být v rozporu s veřejným zájmem, neboť ke stíhání správních deliktů dochází ve veřejném zájmu. Závěrem žalovaná uvedla, že určité negativní následky jsou typickým znakem pokuty souvisejícím s represivní a preventivní funkcí sankce.

[4] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v projednávané věci nejsou naplněny zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[5] Nutno nejprve podotknout, že pravidelně je odkladný účinek spojován s tzv. řádnými opravnými prostředky, např. odvoláním, kde účinky rozhodnutí správního orgánu nastávají až v okamžiku rozhodnutí o opravném prostředku. Naproti tomu u opravných prostředků

mimořádných, mezi něž spadá i kasační stížnost, je přiznání odkladného účinku předmětem úvahy rozhodujícího orgánu (srov. přiměřeně usnesení Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 581/06 ze dne 11. 10. 2006, <http://nalus.usoud.cz>: „*Účelem [odložení vykonatelnosti rozhodnutí] je vytvoření časového prostoru pro posouzení ústavní stížnosti tak, aby před rozhodnutím soudu nedošlo k nevratným krokům, po nichž by se jeho rozhodování stalo jen akademickým cvičením a ochrana ústavně zaručených základních práv a svobod by byla toliko iluzorní*“).

[6] Podle § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) zjišťuje Nejvyšší správní soud při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti splnění zákonných předpokladů uvedených v citovaném ustanovení, tedy (1) výrazného nepoměru újmy způsobené stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy, ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly; a zároveň (2) absenci rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Jak již Nejvyšší správní soud dříve judikoval, povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má stěžovatel (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. února 2012, č. j. 1 As 27/2012 - 32, dostupné na www.nssoud.cz). Stěžovatel musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností to vyvozuje. Hrozící újma musí přitom být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická či bagatelní.

[8] Stěžovatelem uvedené důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti v nyní projednávané věci zjevně nenaplnují podmínky pro jeho přiznání. Stěžovatel neuvedl, v čem konkrétně by v daném případě měla spočívat újma způsobená na jeho straně výkonem rozsudku městského soudu. Nejvyšší správní soud v tomto ohledu poukazuje na dispoziční zásadu ovládající celé řízení o kasační stížnosti – soud není povolán k tomu, aby za stěžovatele vlastní vyhledávací činností zjišťoval či dokazoval důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Pouhá skutečnost, že výkon rozhodnutí bude pro stěžovatele představovat újmu, je zcela pravidelným aspektem ukládání sankcí a sama o sobě rozhodně nepředstavuje důvod pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[9] Se zřetelem ke všem shora uvedeným důvodům rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. tak, že se návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyhovuje.

[10] Nejvyšší správní soud však uzavírá, že usnesení o přiznání či nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy, proto z něj nelze dovozovat jakékoli závěry ohledně toho, jak bude meritorně rozhodnuto o samotné kasační stížnosti (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. října 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, publikováno pod č. 1072/2007 Sb. NSS).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. srpna 2015

JUDr. Tomáš Langášek
člen senátu určený dle § 54 odst. 2 s. ř. s.
v době překážky v práci předsedy senátu
JUDr. Petra Průchy